

SAK 17/2009

REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62°N I 2009

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget fra 2008 blir i hovedsak foreslått videreført i 2009. Industritrålernes avsetning til oppmalt kvantum reduseres fra 5.000 tonn til 1.000 tonn på grunn av nye bifangstregler.

Kvoteforhandlingene med EU er ikke avsluttet, og kvotereguleringene i Nordsjøen og Skagerrak er derfor beregnet som regneeksempler basert på en TAC på 125.900 tonn.

2 FISKET ETTER SEI I 2007

Kvotavtalen med EU ga Norge en kvote på i alt 64.090 tonn hvorav 2.405 tonn ble avsatt til dekning for tredjeland sitt fiske og 350 tonn til forskning og undervisningskvoter. Den norske kvoten på 61.335 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 5.500 tonn til notfisket, 8.000 tonn til fisket med konvensjonelle redskaper og det resterende kvantum på 47.835 tonn til trålfisket.

I Nordsjøen og Skagerrak var alt trålfiske etter sei stoppet fra og med 25. juni til og med 5. august i 2007 av biologiske og markedsmessige hensyn.

Tabell 1 viser fisket fordelt på redskap pr. 31. desember 2007.

Tabell 1: Norsk seifiske i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 i tonn rund vekt og 1.000 kr.

Redskap	Gruppekvoter 2007	Fangst pr. 31.12.2007	Restkvote 2007	Førstehåndsverdi 2007
Not	5.500	2.540	2.960	8.097
Garn og andre	8.000	5.372	2.628	39.132
Trål	47.835	41.925	5.910	237.186
Herav:				
Torsketrålere	31.269	27.463	3.806	181.365
Seitrålere	8.139	5.551	2.588	33.341
Nordsjøtrålere o.a.	3.427	5.451	-2.024	22.480
Bifangst industritrål ¹	5.000	3460	1.540	
Sum Nordsjøtrål	8.427	8.911	-484	22.480
Sum	61.335	49.837	11.498	284.415

¹ Kvantum til oppmaling beregnet av Havforskningsinstituttet.

Tabellen viser at det i 2007 gjensto 11.498 tonn av totalkvoten. Fangsttallet inkluderer bifangst av sei som er gått til oppmaling, i 2007 estimert til å utgjøre 3.460 tonn. Tallet er basert på prøvetaking fra industrifangster og er beheftet med betydelig usikkerhet.

3 FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2008

Kvoteavtalen med EU ga Norge en kvote på i alt 70.668 tonn hvorav 2.292 tonn ble avsatt til dekning for tredjeland sitt fiske og 250 tonn til forskning og undervisningskvoter. Den norske kvoten på 68.126 tonn er fordelt med en gruppekvote på 5.500 tonn til notfisket, 8.000 tonn til fisket med konvensjonelle redskaper og det resterende kvantum på 54.626 tonn til trålfisket.

Seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper har i tillegg til gruppekvoten vært regulert på fartøynivå med en generell maksimalkvote på 600 tonn. Som i 2007 har ingen fartøy utnyttet maksimalkvoten fullt ut i 2008.

Trålkvoten ble fordelt med 36.227 tonn til torsketrålere, 9.429 tonn til seitrålere og 8.970 tonn til nordsjøtrålere hvorav 5.000 tonn var avsatt til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som blir oppmalt. Trålfisket var regulert med maksimalkvoter i alle trålgruppene.

Tabell 2 viser fisket fordelt på redskap og trålgrupper pr. 7. november 2008.

Tabell 2: Norsk seifiske i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt og 1.000 kr.

Redskap	Gruppekvote 2008	Fangst pr. 7.11 2008	Restkvote 2008	Førstehandsverdi 2008
Not	5.500	1.536	3.964	4.306
Garn og andre	8.000	4.416	3.584	27.899
Trål	54.626	52.546	2.080	316.782
Herav:				
Torsketrålere	36.227	37.176	-949	224.902
Seitrålere	9.429	9.539	-110	61.791
Nordsjøtrålere o.a.	3.970	5.130	-1.160	30.090
Bifangst industritrål ¹	5000	701	4.299	
Sum Nordsjøtrål	8.970	5.831	3.139	30.090
Sum	68.126	58.498	9.628	348.987

¹ Kvantum til oppmaling beregnet av Havforskningsinstituttet.

Tabellen viser at det pr. 7. november gjenstår et kvantum på 9.628 tonn, når sei beregnet gått med til oppmaling er inkludert. Kvantum medgått til bifangst industritrål er beheftet med betydelig usikkerhet. Av gruppekvotene gjenstår det henholdsvis 3.964 tonn av notkvoten, 3.584 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper mens det gjenstår 2.080 tonn av den samlede trålkvoten.

Som i tidligere år kan fisket til konvensjonelle havfiskefartøy stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Pr. 7. november gjenstår det som nevnt 3.584 tonn av kvoten til konvensjonelle redskaper. Konvensjonelle havfiskefartøy har fisket 2.568 tonn pr. 7. november.

Notfisket har heller ikke slått til i 2008 og det er pr. 7. november fisket bare 1.536 tonn av gruppekvoten på 5.500 tonn.

3.1 TRÅLFISKET

Av biologiske og markedsmessige hensyn har trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak vært stoppet i en periode om sommeren. Fra årets begynnelse i 2008 var det forskriftsfestet en stopp fra og med 23. juni til og med 3. august i 2008.

I en telefaks datert 27. mars til Fiskeri- og Kystdepartementet bad Fiskebåtredernes Forbund om at sommerstoppen ble opphevet. Fiskebåtredernes Forbund begrunnet sin forespørsel med at sommerstoppen kun gjaldt norske fartøy, slik at fartøy fra andre land ikke var omfattet av denne stoppen.

Havforskningsinstituttet hadde ingen innvendinger mot en tidsavgrenset opphevelse av sommerstoppen, så lenge tiltaket ikke medførte endringer i retning av et mer ugunstig beskatningsmønster, med økt uttak av undermåls sei og økt bifangst av sårbare arter. Havforskningsinstituttet forutsatte også at det ble foretatt en grundig evaluering av opphevelsen før den ble gjort permanent. Som kjent ble maskevidden økt til 120 mm i 2002, og dette ville redusere beskatningen av den minste seien i Nordsjøen selv om sommerstoppen ble opphevet. På denne bakgrunn opphevet Fiskeri- og kystdepartementet sommerstoppen den 17. juni. I perioden da fisket skulle vært stoppet, er det blitt fisket knappe 9.000 tonn sei med trål.

3.1.1 Torsketrålere

Torsketrålerne gruppekvote i 2008 er 36.227 tonn. Fabrikkrålerne var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 1.379 tonn pr. fartøy med en garantert kvote på 875 tonn. Andre torsketrålere var regulert med en maksimalkvote på 985 tonn pr. fartøy hvorav 624 tonn var en garantert kvote.

Dårlig vær hindret trålfisket i begynnelsen av året, og det ble derfor nødvendig å justere reguleringsopplegget. Den 19. februar ble maksimalkvoten økt med 25 % til henholdsvis 1.725 for fabrikktrålere og 1.231 tonn for andre torsketrålere. Den 4. april ble maksimalkvotene ytterligere økt med 50 % og utgjorde nå 2.588 tonn for fabrikktrålere og 1.847 tonn for andre torsketrålere. Den 30. april ble så maksimalkvotene opphevet for alle trålere som fisker sei i Nordsjøen og Skagerrak.

Hittil i år har 32 torsketrålere deltatt i seifisket i Nordsjøen, mot 42 trålere i 2007. Pr. 7. november er det fisket 37.176 tonn sei slik at gruppekvoten er overfisket med 949 tonn.

3.1.2 Seitrålere

I 2008 er seitrålerne tildelt en gruppekvote på 9.429 tonn og seitrålerne var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 1.030 tonn med en garantert kvote på 740 tonn sei for fartøy med kvotefaktor lik 1,0. Den 4. april ble maksimalkvoten økt til 1545 tonn for fartøy med kvotefaktor lik 1,0. Den 24. april ble også maksimalkvotene for seitrålerne opphevet.

Til og med 7. november har seitrålerne fisket 9.539 tonn sei i Nordsjøen - et lite overfiske av gruppekvoten med 110 tonn.

3.1.3 Fartøy med Nordsjøtråltillatelse, avgrenset Nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse

I 2008 er disse tre gruppene regulert innenfor en gruppekvote på 8.970 tonn. De er regulert med forskjellige maksimalkvoter. Maksimalkvoten for fartøy med Nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse var fra årets begynnelse på 400 tonn pr. fartøy. Som for torsketrålerne ble denne maksimalkvoten opphevet 30. april.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ble fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 60 tonn og en garantert kvote på 30 tonn. Også denne maksimalkvoten ble opphevet 30. april.

Pr. 7. november har disse tre gruppene til sammen fisket 5.831 tonn sei inklusive et estimert kvantum på 701 tonn sei som er gått til oppmaling sammen med industrifisk. Det estimerte kvantum fremkommer på grunnlag av prøvetaking av industrifangstene, mens fangstene som er landet til konsum er et faktisk losset, veid kvantum. Tallet er beheftet med betydelig usikkerhet.

4 BESTANDSSITUASJONEN

ICES betegner bestandene av sei i Nordsjøen og Skagerrak og vest av Skottland til å ha god reproduksjonsevne og at de blir høstet på en bærekraftig måte. Gytebestandene av sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-område IIIa og IV) og havområdene vest av 4°V (ICES-område VI), har siden 1997 ligget over en føre-var grense (B_{pa}) på 200.000 tonn.

I tråd med gjeldende beskatningsstrategi for sei anbefaler ICES en kvote i 2009 på 139.000 tonn i Nordsjøen, Skagerrak og vest av Skottland. Når bestanden av sei vest av Skottland holdes utenfor, gir dette en TAC for Nordsjøen og Skagerrak på 125.900 tonn.

EU og Norge vedtok i 2002 en forvaltningsstrategi for sei i Nordsjøen og Skagerrak som ICES har vurdert til å være i tråd med føre-var-prinsippet. Forvaltningsstrategien er som følger:

1. Holde gytebestanden på et nivå over 106.000 tonn.
2. Ved bestandsstørrelser over B_{pa} (200.000 tonn), skal det i kvotefastsettelsen legges til grunn en fiskedødlighet på $F=30$.

Denne forvaltningsstrategien skal revideres i de pågående forhandlingene med EU om en fiskeriavtale for 2009.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2009

Som nevnt anbefaler ICES en kvote for seifisket i Skagerrak og Nordsjøen i 2009 på 125.900 tonn ($F = 0,30$).

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført. En totalkvote på 125.900 tonn, - bestanden vest av Skottland holdt utenfor, vil som et regneeksempel med en sonetilhørighet på 52 % gi en norsk bruttokvote på 65.468 tonn. Etter avsetninger på omtrent samme nivå som i 2008, dvs. 2.300 tonn til 3. land og 250 tonn til forskningsfangst, vil den norske kvoten i følge regneeksemplet bli 62.918 tonn.

5.1 NOTFISKET

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvote til not i 2009 fastsettes til 5.500 tonn.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppekvote for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2009 settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvote.

Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

Dette er samme maksimalkvote som i inneværende år.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvote i Nordsjøen og Skagerrak dvs. 49.418 tonn, tildeles trålerne.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe.

Den samlede avsetningen til nordsjøtrålerne i 2009 blir da 8.553 tonn (jf tabell 3 på neste side).

Når Norges Fiskarlag sitt forslag til fordeling legges til grunn, gir dette følgende fordeling av trålkvoten:

Tabell 3: Trålkvoter 2009 (tonn rund vekt)

Gruppe	Andel	Gruppekvote
Gruppekvote trål		49.418
Nordsjøtrålere fast kvote	5.000 tonn	5.000
Til fordeling		44.418
Herav:		
Torsketrålere	73 %	32.425
Seitrålere	19 %	8.440
Nordsjøtrålere (1)	8 %	3.553
Nordsjøtrålere (2)	Fast kvote	5.000
Sum nordsjøtrålere		8.553

Fiskeridirektøren foreslår å fordele trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak som vist ovenfor.

5.3.1 Torsketrålere

Som nevnt har 32 torsketrålere deltatt i seifisket i Nordsjøen i 2008. Som i tidligere år er det relativt stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder oppfisket kvantum. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det derfor mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes seifiske i Nordsjøen med maksimalkvoter. I 2008 ble det i tillegg til maksimalkvoten innført en garantert kvote. Denne ble fjernet 3. mars av Fiskeri- og kystdepartementet som på henvendelse fra Fiskebåtredernes Forbund ba Fiskeridirektoratet oppheve ordningen med den begrunnelse at avviklingen av trålfisket etter sei i Nordsjøen var best tjent med en maksimalkvoteregulering uten en garantert kvote i bunnen.

Da den norske kvoten i 2009 antas å bli noe lavere enn i 2008, kunne man i utgangspunktet redusere maksimalkvotene i samme grad. Men på bakgrunn av erfaringene fra utviklingen i fisket de siste årene, der det har vært nødvendig å gi store kvotetillegg for å sikre at torsketrålernes gruppekvote og den samlede trålkvoten skulle bli oppfisket, tilsier dette at overreguleringen kan settes relativt høyt fra årets begynnelse i forhold til de foregående årene. En mer ekspansiv regulering i første halvår er også ønskelig fordi det er da seifisket vanligvis utøves mest effektivt. I tråd med erfaringen fra i år vil Fiskeridirektøren foreslå en maksimalkvoteregulering uten et garantert kvantum.

Den norske kvoten forventes som nevnt å bli noe redusert i 2009 i forhold til 2008. Maksimalkvoter på omtrent samme nivå som i 2008 vil dermed i utgangspunktet gi en noe høyere overregulering i 2009.

For 2009 vil Fiskeridirektøren foreslå følgende maksimalkvoter:

Tabell 4: Maksimalkvoter 2009

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1.400
Ferskfisktrålere og småtrålere	1,0	1.000

5.3.2 Seitrålere

Seitrålerne vil i følge regneeksemplet få en gruppekvote på 8.440 tonn sei sør for 62°N i 2009.

På bakgrunn av erfaringer fra årets fiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter på samme nivå som i 2008, som gir en noe høyere overregulering enn i 2008.

For fartøy med seitråltillatelse foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten for et fartøy med kvotefaktor 1,0 settes til 1.000 tonn sei.

Maksimalkvotene medfører en overregulering av gruppekvoten på ca 48 %, som er noe høyere enn i 2008 da overreguleringen var på ca 38 %.

5.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med Nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset Nordsjøtråltillatelse.

Iht. tabell 3 blir Nordsjøtrålerne gruppekvote 8.553 tonn i 2009.

5.3.3.1 Bifangstadgang

For å unngå et trålfiske på sei under minstemål, har hovedregelen vært at sei skal fiskes med stormasket trål. Trålere som har drevet et industrifiske med småmasket trål, kunne - unntatt ved fiske etter tobis, ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Et stort problem i fisket med småmasket trål er at til dels betydelige mengder av yngel, småfisk av beskyttede arter i tillegg til gytemoden fisk kan komme med i fangstene. Dette medfører også en usikkerhet med hensyn til å fastslå den reelle artssammensetningen i fangstene. Som nevnt under sak 31/08 er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at det bør introduseres flere tiltak i industrifisket for å bedre beskatningsmønsteret.

De foreslåtte tiltakene vil ha konsekvenser for reguleringen av seifisket til denne fartøygruppen.

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, har det de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppekvoten til dekning for den mengde av sei som har gått til oppmaling. Med utgangspunkt i prøvetaking av industrifangstene har kvantum av oppmalt sei blitt estimert og deretter lagt til sluttseiddelført fangst. Disse estimatene er imidlertid beheftet

med betydelige svakheter både når det gjelder antall prøver og kvaliteten på de enkelte prøvene, og kan således ikke brukes til å gi et fullstendig bilde av innblandingen av sei i industrifisket fordelt på de enkelte fartøy. Pr. dato er det heller ikke utviklet en fullgod teknologi som gjør det mulig å sortere ut innblanding av sei eller andre arter i et direkte fiske etter industrifisk.

Forsøk har vist at det kan være betydelig uregistrert innblanding av andre arter inklusive sei, enn målarten i fisket med småmasket trål. Det bør være et mål å redusere bifangst av sei som går til oppmaling. Under sak 27 og 31/2008 foreslås derfor at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller Nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei i fiske etter øyepål og kolmule, hvorav sei som kan leveres til oppmaling begrenses til 5 %.

I denne sammenheng vil det være hensiktsmessig at denne fartøygruppen i størst mulig grad må vri sitt fiske mot et konsumfiske med stormasket trål. En avsetning på 5.000 tonn som i 2008 vil være for stor når en tar hensyn til at muligheten til å male opp bifangst av sei i 2009 foreslås sterkt begrenset. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det settes av et kvantum på 1.000 tonn. Dette gir Nordsjøtrålerne adgang til å fiske inntil 7.553 tonn til konsum. Dersom kvantumet til oppmaling blir mindre enn 1.000 tonn på årsbasis, kan det direkte fisket forsette i tilsvarende grad utover 7.553 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det av gruppekvoten på 8.553 tonn avsettes et kvantum på 1.000 tonn sei som skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Et kompliserende forhold når det gjelder fordeling av kvoter på fartøynivå, er at gruppen av nordsjøtrålere består av tre grupper fartøy; fartøy med Nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset Nordsjøtråltillatelse. De to første gruppene omfatter fartøy som er relativt sammenlignbare med hensyn på både størrelse, fiskemuligheter og driftsmønster, mens fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse består for en stor del av mindre fartøy der de fleste driver et trålfiske etter reke og sjøkreps. Et lite antall fartøy i denne gruppen har imidlertid de siste årene drevet et fiske som i hovedsak har vært rettet inn mot sei.

Sør-Norges Trålerlag har bedt om at fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse gis en egen gruppekvote på 10 – 15 % av den samlede gruppekvoten til alle nordsjøtrålere. Fiskerlaget Sør har på sin side forslått at disse trålerne skal ha 50 % av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren ser ikke noe reelt behov for å foreta en ytterligere gruppeinndeling når det gjelder trålfisket etter sei i Nordsjøen. For det første har trålfisket etter sei vært kjennetegnet av relativt liberale kvotereguleringer med en betydelig overregulering av maksimalkvotene på fartøynivå i alle trålgruppene. En oppdeling kan således ikke begrunnes ut fra knapphet på kvoter. Det er også stor spredning i seifangstene i alle tre gruppene som inngår i samlebetegnelsen "Nordsjøtrålere".

Sør-Norges Trålerlag har når det gjelder fartøy med Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse bedt om at "seikvoten for trålerne fordeles på fartøynivå, dvs. at det fastsettes en basiskvote basert på konsesjonskapasiteten."

Dette vil gi kvoter på fartøynivå som vil være differensiert etter konsesjonskapasiteten til de enkelte fartøyene.

Forslaget til Sør-Norges Trålerlag er basert på at 45 % av den tildelte gruppekvoten fordels flatt på alle fartøy, mens de resterende 55 % fordeles etter konsesjonskapasiteten som ligger til grunn for kvotefordelingen på fartøynivå i kolmulefisket.

En kvotestige beregnet på denne måten gir en sterkt differensiert kvotestige med hele 34 trinn som med utgangspunkt i et regneksempel basert på en gruppekvote på 7.533 tonn og en overregulering på 50 %, gir et kvotespenn når det gjelder maksimalkvoter fra 80 til 338 tonn for de fartøy som har størst konsesjonskapasitet. Denne kvotestigen treffer imidlertid ikke særlig godt i forhold til fisket i 2008. Det er for det første stor spredning når det gjelder fangstresultat og flere av fartøyene med stor konsesjonskapasitet har ikke fisket sei i 2008. Mens to fartøy med en noe lavere konsesjonskapasitet, har for eksempel fisket mer enn 600 tonn hver og disse ville eksempelvis blitt begrenset av en kvote på 285 og 302 tonn, dersom denne kvotestigen var benyttet i 2008.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en slik stige også medføre en unødig detaljert regulering som det er vanskelig å se at det er behov for sett i lys av at gruppekvoten ikke har blitt fullt utnyttet. I en situasjon der gruppekvotene ikke blir fullt utnyttet, representerer etter Fiskeridirektørens oppfatning en generell maksimalkvote på 400 tonn tilsvarende årets regulering en mye enklere og mer hensiktsmessig måte å regulere fisket på.

Fiskeridirektøren vil foreslå at Nordsjøtrålernes seifiske i 2009 reguleres med en generell maksimalkvote på 400 tonn.

Det neste spørsmålet blir hvordan fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse skal reguleres i forhold til fartøy med Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse. Fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse omfatter et 80-talls fartøy som i henhold til tillatelsen har adgang til å fiske sei. I utgangspunktet var denne adgangen tenkt begrenset til bare å gjelde for bifangst i trålfisket etter reke og kreps. Derfor har fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse de siste årene blitt regulert med en svært lav maksimalkvote fra årets begynnelse, 60 tonn i 2008 og 30 tonn i 2007. Disse begrensningene har imidlertid blitt opphevet i første halvår - for å bidra til at trålerne gruppekvote skulle kunne bli oppfisket.

Trålfisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak har i de siste årene som nevnt vært kjennetegnet av relativt liberale reguleringer, som har gjort det mulig for lite antall fartøy med avgrenset tråltillatelse – på linje med andre trålere, til å kunne drive et tilnærmet fritt seifiske. En fast årlig maksimalkvote på for eksempel 60 tonn vil kunne oppfattes som en urimelig begrensning av disse få fartøyene.

Fiskeridirektøren vil i utgangspunktet foreslå å begrense fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse innenfor en kvote på 60 tonn på årsbasis for å unngå en utilsiktet ekspansjon i trålfisket etter sei. Fiskeridirektøren vil imidlertid foreslå å gjøre et unntak for de få fartøyene som i de siste årene har hatt seifiske som en viktig del av sitt driftsgrunnlag. Som i en del andre fiskerier kan dette gjøres ved å sette et minstekrav til fangstkvantum oppnådd i for eksempel de tre siste årene. Settes et slikt krav til eksempelvis 400 tonn, er det bare to fartøy med avgrenset tråltillatelse som har fisket mer enn dette i ett av de tre siste årene.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å innplassere fartøy med avgrenset Nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 og 2008, med samme maksimalkvote som fartøy med Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse. De øvrige fartøyene med avgrenset Nordsjøtråltillatelse foreslås gitt en maksimalkvote på 60 tonn, dvs. med en faktor på 0,15 i forhold til fartøy med Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse.

Tabell 5: Maksimalkvoter 2009

Fartøygruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	1,0	400
Avgrenset Nordsjøtråltillatelse	0,15	60

5.3.4 Sommerstopp og periodisering

Sommerstoppen ble i sin tid innført av hensyn til å utnytte den beste vekstsesongen, særlig for å spare småsei som vanligvis vandrer ut fra kysten og ut i Nordsjøen i løpet av forsommeren. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det fortsatt en betydelig gevinst i å la være å fiske småsei i den beste vekstsesongen om sommeren.

Som kjent opphevet Fiskeri- og kystdepartementet sommerstoppen i inneværende år, jfr. punkt 3.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsmøtet om å diskutere behovet for en sommerstopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i 2009.